

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Strășeni (sediul Central) din 13 aprilie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Rebeja Sergiu xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.08.2017 - 13.04.2018;

Instanța de apel: 11.05.2018 - 03.10.2018;

Instanța de recurs: 04.12.2018 - 20.02.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Central) din 13 aprilie 2018, Rebeja Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței prima instanță a constatat în fapt, că inculpatul Rebeja Sergiu în noaptea de 01 iunie 2012 spre 02 iunie 2012, aflându-se în casa cet. Cuzminîh Gheorghe situată în xxxxx, în urma unui conflict iscat între el și Cuzminîh Gheorghe, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, având scopul vătămării intenționate a integrității corporale, intenționat i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și cu o cărămidă în regiunea capului.

În rezultat, lui Cuzminîh Gheorghe i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de traumă acută craniocerebrală, plăgi în regiunea frontală care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 259 din 13 decembrie 2012, s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale grave.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

3. Avocatul Panuș Liliana în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului, deoarece nu este el făptuitorul.

În argumentarea apelului a indicat, că sentința de condamnare a inculpatului se bazează pe declarațiile părții vătămate care din start, când ținea minte mult mai bine, a declarat la poliție și spital că leziunile lui i-au apărut în urma neglijenței sale, fiind des în stare de ebrietate. Aceasta se confirmă prin declarația părții vătămate depusă la 09 iulie 2012 prin care declară că nu cunoaște persoanele care l-au bătut, declarație depusă peste 37 de zile de la incident (f.d. 49), prin declarația părții vătămate depusă la 18 septembrie 2012, după 3 luni de la incident, că nu știe cine l-a bătut (f.d. 32), prin cererea depusă personal la 19 septembrie 2012, nesilit de nimeni, că vina apariției leziunilor este doar a lui, singur a căzut, nu are pretenții față de nimeni (f.d. 50).

Necătând la aceasta peste 3 ani de zile, abia, în anul 2015 în materialele cauzei apare numele inculpatului, partea vătămată a început să își aducă aminte și declară că vinovat în toate se face Rebeja Sergiu, deși nu îl cunoștea, nu a avut careva tangențe cu el, în conflict nu s-au aflat.

Susține că nevinovăția inculpatului se confirmă prin procesul-verbal de confruntare din 08 august 2017 (f.d. 156-158), între inculpat și partea vătămată; prin declarațiile martorilor Rebeja Alexandru, Rebeja Elena, Rebeja Ion.

A menționat apelantul că, analizând dovezile prezentate, apreciate din punct de vedere al pertinentei concluziei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, probele acuzării confirmă doar existența săvârșirii faptei, dar nu probează participarea inculpatului la comiterea infracțiunii imputate.

În opinia apărării, instanța urma să ia în considerație și să aprecieze critic poziția părții vătămate care a dus instanța în eroare prin neconcordanța declarațiilor și a acțiunilor ei.

Respectiv, consideră în speță nu a fost dovedită vinovăția inculpatului Rebeja Sergiu, solicitând achitarea inculpatului, deoarece ultimul nu a săvârșit infracțiunea incriminată.

3.1. Avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a sentinței în partea aplicării pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte și aplicarea unei pedepse în condițiile art. 90 sau 90¹ Cod penal în privința inculpatului.

În motivarea cererii de apel avocatul Marinescu Dumitru a indicat că, inculpatul Rebeja Sergiu în instanța de apel are cu totul o altă poziție față de cea prezentată la urmărirea penală și la faza judecării cauzei în prima instanță.

Astfel, inculpatul își recunoaște vina integral, se căiește sincer în cele comise și restituie prejudiciul adus părții vătămate.

Sușține că anterior inculpatul nu a fost tras la răspundere penală, ceea ce în opinia apărării constituie o circumstanță atenuantă, totodată, din momentul săvârșirii infracțiunii – 01 iunie 2012 și până la condamnarea sa de către prima instanță la 13 aprilie 2018, au trecut aproape 6 ani, ceea ce la fel constituie o circumstanță atenuantă în sensul art. 76 alin. (1) lit. l) Cod penal; de asemenea la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul avea o vârstă încă tânără, ceea ce la fel constituie o circumstanță atenuantă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, apelurile au fost respinse ca nefondate și menținută sentința.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței.

În opinia instanței de apel, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Rebeja Sergiu, în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că din conținutul cererii de apel înaintate de către avocatul Panuș Liliana în numele inculpatului Rebeja Sergiu, rezultă că legalitatea sentinței este contestată sub aspectul nevinovăției inculpatului, însă în instanța de apel inculpatul nu a susținut acest apel, recunoscând vina în fapta imputată.

La fel, instanța de apel a reținut, că din conținutul cererii de apel înaintate de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, rezultă că sentința este contestată sub aspectul aplicării incorecte a pedepsei inculpatului, care este una prea dură în raport cu circumstanțele cauzei, cât și personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a statuat, că deși inculpatul Rebeja Sergiu la etapa de urmărire penală și în instanța de fond nu a recunoscut vina, iar în instanța de apel a recunoscut vina integral, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, se confirmă și prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume: declarațiile părții vătămate Cuzminîh Gheorghe, declarațiile martorilor Rădvan Ion, Stici Andrei, Glinga Angela, cât și prin probele acumulate în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, precum și verificate în instanța de apel: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02 iunie 2012 și planșa fotografică (f.d. 48, 108-109); raportul de expertiză medico-legală nr. 259 din 13 decembrie 2012 (f.d. 77, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 697 din 27 mai 2013 (f.d. 115-117, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 756 din 13 iunie 2013 (f.d. 121-123, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 697 din 27 mai 2017; raportul de expertiză medico-legală nr. 125 (citologia) din 11 iunie 2013 (f.d. 125-126, vol.I); procesul verbal de audiere a martorului Simion Gavril din 19 decembrie 2012 (f.d. 69, vol.I), procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Cuzminîh Gheorghe și

martorul Rădvan Ion din 24 iulie 2013 (f.d. 135, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 08 iunie 2015 (f.d. 156-158, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Cuzminîh Gheorghe și învinuitul Rebeja Sergiu din 08 august 2017 (f.d. 241-244, vol.I); corp delict: un cotileț de fortan de culoare sură, care a fost transmis în camera de păstrare a IP Strășeni; procesul-verbal de examinare a obiectului din 02 iunie 2012 (f.d. 48b, vol.I).

Instanța de apel a apreciat critic poziția apărării precum, că inculpatul Rebeja Sergiu că nu a comis infracțiunea imputată, iar declarațiile inculpatului, ca fiind făcute cu scopul de autoapărare și de a evita răspunderea penală. Or, prima instanță corect a concluzionat că declarațiile inculpatului de la urmărirea penală și instanța de fond sunt în contradicție cu declarațiile date de către partea vătămată și martorii acuzării în cumul cu probele acumulate și cercetate în ședința de judecată a instanței de fond, verificate în instanța de apel, întrucât s-a constatat cu certitudine, că leziunile depistate la partea vătămată Cuzminîh Gheorghe au fost provocate de un corp contondent, dar nu de la cădere liberă a propriului corp, or din conținutul raportului de expertiză medico-legală nr. 259 din 13 decembrie 2012 lui Cuzminîh Gheorghe i-au fost cauzate: TACC, contuzie cerebral-higrom subdural bilateral, fractura complexului zigomatic pe dreapta, plăgi în regiunea frontal - care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale grave. Apariția leziunilor corporale, descrise mai sus, în urma căderii de pe pat peste un obiect dur, se exclude categoric.

Astfel, instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe cu referire la aprecierea critică a afirmațiilor apărării, precum, și a declarațiilor martorilor apărării audiați în ședința de judecată a instanței de fond, Rebeja Elena, Rebeja Alexandru, Rebeja Felicia și Rebeja Ion precum, că Rebeja Sergiu toată noaptea s-a aflat la o nuntă, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Simion Gavril, care a menționat, că Rebeja Sergiu împreună cu Cuzminîh Gheorghe în jurul orelor 03:00 au venit la el pentru a servi vin, însă acesta nu le-a permis, iar Cuzminîh Gheorghe și Rebeja Sergiu au plecat împreună.

Aceeași concluzie rezultă și din declarațiile părții vătămate Cuzminîh Gheorghe.

În concluzie, instanța de apel a preluat soluția primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la cererea de apel înaintată de către avocatul Marinescu Dumitru, în numele inculpatului prin care apărătorul pledează pentru casarea parțială a sentinței în partea aplicării pedepsei acestuia, precum și aplicarea după caz a unei pedepse în condițiile art. 90 sau art. 90¹ Cod penal, instanța de apel a constatat că nici aceste argumente nu și-au găsit confirmare.

În acest context, instanța de apel a menționat, că pedeapsa penală aplicată inculpatului Rebeja Sergiu, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, este una legală, iar motivele invocate de apărare sunt lipsite de substrat factologic și juridic.

Mai mult, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal, și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatei.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului, au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, care prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 până la 10 ani, respectiv în temeiul art. 16 alin. (2) Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune gravă.

Instanța de apel a menționat, că în privința inculpatului nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Prin prisma celor menționate, instanța de apel a reținut că inculpatul inițial nu a recunoscut vina, iar în instanța de apel a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, nu a reparat prejudiciul cauzat, anterior nu a fost condamnat.

Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele cazului, prin prisma scopului pedepsei penale, ținând cont de personalitatea inculpatului, de prevederile legale menționate, instanța de apel a considerat că prima instanță corect i-a aplicat inculpatului, pedeapsa în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani or, aceasta este limita minimă a pedepsei sub formă de închisoare prevăzută de lege.

Instanța de apel a considerat nefondată solicitarea apărătorului privind aplicarea față de Rebeja Sergiu a unei pedepse în condițiile art. 90 sau art. 90¹ Cod penal, or prima instanță a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, respectiv pedeapsa aplicată inculpatului este motivată de către prima instanță, care corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin izolarea inculpatului de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare.

De asemenea instanța de apel a considerat nefondate argumentele avocatului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse în condițiile art. 90 sau 90¹ Cod penal, având în vedere modalitatea comiterii infracțiunii, circumstanțele în care aceasta a fost comisă, precum și urmările prejudiciabile.

În concluzie, instanța de apel a stabilit, că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză, soluționând toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de condamnare, adoptând o hotărâre conformă cerințelor legii.

5. Avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, contestă hotărârile instanțelor judecătorești cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea individualizării pedepsei, prin care lui Rebeja Sergiu să-i fie stabilită o pedeapsă minimă, cu aplicarea art. 90 Cod penal sau art. 90¹ Cod penal.

În argumentarea recursului apărarea invocă, că inculpatul în instanța de apel a avut cu totul o altă poziție față de cea din cadrul urmăririi penale și prima instanță, recunoscând integral vinovăția și căindu-se sincer, totodată inculpatul anterior nu a fost atras la răspundere penală, ceea ce în opinia apărării constituie o circumstanță atenuantă.

Relevă, că din momentul săvârșirii infracțiunii – 01 iunie 2012 până la condamnarea sa de către prima instanță - 13 aprilie 2018 au trecut aproape 6 ani, ceea ce la fel constituie o circumstanță atenuantă în sensul art. 76 alin. (1) lit. l) Cod penal, totodată, la momentul săvârșirii infracțiunii Rebeja Sergiu avea o vârstă încă tânără, ceea ce la fel constituie o circumstanță atenuantă.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursului declarat, Colegiul penal constată că apărarea critică soluția instanțelor de fond dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanțele greșit au individualizat pedeapsa aplicată inculpatului, aplicându-i o pedeapsă prea aspră, argumente ce se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Cu referire la argumentele menționate în recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt nefondate și nu reflectă prezența în speță a încălcărilor invocate, deoarece instanța de apel a respectat prevederile legale prescrise de art. art.

414-419 Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie.

Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Cu referire la argumentul apărării prin care se invocă necesitatea aplicării în privința inculpatului Rebeja Sergiu a prevederilor art. 90 sau art. 90¹ Cod penal, din motivul asprimii pedepsei aplicate de către instanțele de fond, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi reținute, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel cu privire la menținerea sentinței primei instanțe este întemeiată și legală.

Astfel, instanțele de fond corect au reținut că Rebeja Sergiu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, iar având în vedere modalitatea comiterii infracțiunii, circumstanțele în care aceasta a fost comisă, precum și urmările prejudiciabile, pedeapsa de 5 ani închisoare este una echitabilă și în limitele sancțiunii normei incriminate.

Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute argumentele apărării prin care se invocă anumite circumstanțe, care în opinia sa pot fi catalogate ca atenuante, și care ar servi temei pentru suspendarea condiționată a executării

pedepsei sau suspendarea parțială a executării pedepsei, deoarece atât prima instanță cât și instanța de apel au ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, și întemeiat au concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin izolarea inculpatului de societate.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanțele de fond la compartimentul individualizării pedepsei, au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel de menținere a sentinței primei instanțe, corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui **Rebeja Sergiu xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 martie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor